

Noaptea dintr-un buzunar

Constanța Buzea

Plâng de mila ta, Negrilă,
Că ai fost un greier prost!
E greșeala nimănui
Că te-a-nchis în floarea lui
Albul nufăr
Ca-ntr-un cufăr!

Stând pe umărul meu stâng,
Înger negru fără cer,
Ai căzut ca un nătâng
Într-un buzunar adânc!

Că râvneai, n-aveam habar,
Noaptea dintr-un buzunar!
Eu te cred, poate și ești
Unul din vrăjiții prinți
Dintr-o carte de povești
Rătăcită de părinți.

Iarna, ca-ntr-un alb prăpăd,
Nu te-aud și nu te văd.
Viscole și moine trec
Către zodia Berbec
Care-ntinde bot de aur
Spre pășunile din Taur.

O să se întoarcă, știu,
Și Negrilă-ntr-un târziu.
Poate că la primăvară
Va veni, ca dintr-un vis,
El, Negrilă, rupt în coate
Și desculț, flămând precis.

Ochii lui asemeni
Stelei duble Gemeni.
Șed în cer ca-ntr-un copac
Oglindindu-se în lac,
Unde cred că se ascunde
Constelația lui Rac.

O, Negrilă, greier bun,
Toată vremea te-am chemat,
Tuturor am să le spun

POEZII ONLINE

Fără milă că mă lași.
O, Negrilă, greieraș,
Tot nu cred că m-ai uitat!

Uite mila mea ce-a fost,
Că mi-e dor de-un greier prost!
Uite mila mea ce-nseamnă,
Că mi-e dor de astă-toamnă!